


— Тьху на тебе! Та хіба можна підкрататися ззаду? Адже я злякався! — вигукнув віслючок Вухань. Він стояв під деревом і, як завжди, намагався почути, про що теревенять птахи. Дві зозулі саме цієї миті базікали про те, що побачили в місті. Аж тут просто за спиною у віслюка пролунав голос його друга вовченяти.

— А ти все підслуховуєш? — спитав вовчисько й посміхнувся. — Дивись, Вуханю, одного разу дістанеться тобі за це на горіхи!

— Та хіба то якісь таємниці? Стань поруч — і переконаєшся на власні вуха, що ніякого секрету там нема. Звичайні жіночі плітки...



Вухань поплентався додому, навіть не про-
стившись із другом. Він дуже розсердився, бо
так і не дізнався про пані Гаву в модних чере-
вичках, яка літала містом і виголошувала палкі
промови. Оце вже вовчєня! Завжди з'являється,
коли на нього не чекають...

Поринувши в думки, Вухань і не помітив,
як дістався домівки. За звичкою він зупинився
попід вікнами, нагнув голову і почав уважно до-
слухатися.

